

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for en god behandling af lovforslaget.

Det var jo en noget forudsigelig debat, i og med at jeg kender partiernes positioner. Jeg synes dog, det er værd at fremhæve, at med den udvidelse af modtagerkredsen, der sker nu, er der faktisk 106.000 flere, der vil modtage det fulde beløb, end tilfældet var, sidste gang vi behandlede forslaget. Så meget betyder den større fradragsret.

Vi har forsøgt at målrette midlerne bedst muligt til de dårligst stillede pensionister, og jeg synes dog, det er lykkedes meget godt. Helt præcist kan man jo aldrig målrette en ydelse, hvis der ikke skal være for meget administrativt bøvlg og problemer med det, så det er det bedste, vi har kunnet komme frem til. Men jeg siger tak for god behandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 19.10

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Private leverandører af dagtilbud, frit valg af klubtilbud m.v. over kommunegrænserne m.v. – pengene følger barnet).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Eva Kjer Hansen (V)**

I Venstre er vi meget tilfredse med, at dette lovforslag fremsættes. Det indeholder en række vigtige tiltag med henblik på at sikre valgfrihed, når det gælder børnepasning, og det er selvsagt en glæde for os i Venstre, at man nu reelt får gennemført princippet om, at pengene følger barnet.

Med lovforslaget åbnes der mulighed for, at private leverandører kan etablere børnepasningsordninger, og jeg håber, at denne udfor- dring bliver grebet af private udbydere, så bred- den i børnepasningstilbuddene bliver udvidet.

Det tilskud, der følger barnet, fastsættes ud fra kommunens udgiftsniveau, det vil sige et driftstilskud, der svarer til de gennemsnitlige driftsudgifter for børn i samme aldersgruppe i kommunen. Jeg går ud fra, at ministeren sikrer, at alle relevante udgifter bliver regnet med. De private institutioner får mulighed for selv at fastsætte betalingen, hvilket indebærer, at ingen skal kunne anvises en plads i den private insti- tution. Det skal være den enkelte familie, der ønsker at benytte dette tilbud, og institutionen skal være forpligtet til at optage barnet, hvis der er plads.

Der gennemføres også frit valg af klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til børn og unge på tværs af kommunegrænserne. Vi lægger vægt på denne udvidelse af frit valg- mulighederne, da det har vist sig, at en del fami- lier faktisk har efterlyst denne fleksibilitet.

Endelig vil jeg fremhæve kravet om, at kom- munerne tilskud til § 26-ordninger skal udgøre minimum 75 pct. af den billigste driftsudgift. Det har vist sig, at selv om kommunerne er for- pligtede til at give tilskud, fastlægger de ofte til- skuddet så lavt, at § 26-ordningen ikke har væ- ret et reelt alternativ. Endvidere får kommuner- ne nu mulighed for at varetage administrationen for familien. Der er ingen tvivl om, at mange har følt, at det var unødvendigt besværligt, og der- for synes jeg, det er godt, at der nu bliver mulig- hed for det.

Med lovforslaget gennemføres altså en række forbedringer på børnepasningsområdet, og i Venstre er vi som nævnt meget tilfredse med forslaget. Jeg er opmærksom på, at der har været en meget kort høringsfrist, men under udvalgs- behandlingen vil der være rig lejlighed til at komme med synspunkter og tilkendegivelser om de enkelte elementer i forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig med på, at vi er totalt ideologisk uenige om, hvorvidt der skal åbnes for profitbørnehaver eller ej, men det undrer mig, at fru Eva Kjer Hansens primære argument for, at det er nødvendigt at indføre profitbørnehaver, er, at bredden skal udvides.

Jeg vil gerne høre, hvad det er for en slags bredde, fru Eva Kjer Hansen ønsker. Er det bredden af forskellige pædagogiske retninger, bredden af forskellige religiøse retninger, eller hvad der nu ellers er i de mange forskellige ordninger i dag, eller er det den bredde, at de rigeste kan få nogle rigtig gode ordninger med masser af luksus, og at deres børn ikke skal være tvunget til at gå sammen med de fattiges børn? Hvad er det for en bredde, fru Eva Kjer Hansen savner i den mangfoldighed af tilbud, der er i dag?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes egentlig, fru Line Barfod selv leverede svaret, for bredden kan nemlig udvides på mange måder. Det kan være med hensyn til de pædagogiske tilbud, det kan være nogle bestemte retninger, man gerne vil koncentrere sig om, og derfor vil jeg ikke sætte nogen snævre rammer for, hvad der egentlig kan tilbydes, men vil netop overlade det til det private initiativ at prøve at imødekomme den efterspørgsel, der vil være hos børnefamilierne på nogle anderledes tilbud.

Det svarer fuldstændig til den udvikling, vi har set på området gennem årene. Der er kommet puljeordninger, der er kommet skovbørnehaver, der kan være mange forskellige prioriteter, der gør sig gældende, og derfor vil jeg ikke lægge mig fast på, hvad det lige netop er for nogle tilbud, der skal være tale om.

Det er rigtigt, som fru Line Barfod var inde på, at der også lægges op til, at de private institutioner ikke skal følge de i øvrigt gældende regler for forældrebetaling, og det er netop, fordi der også på det område skal være fleksibilitet i de tilbud, man gerne vil levere.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg fik ikke rigtig svar på, hvad det er for en bredde, man ønsker, og som ikke findes i de muligheder, der er i dag. I dag har vi jo en bredde, en mangfoldighed af forskellige pædagogiske retninger osv., og enhver gruppe forældre kan oprette en børnehave med den pædagogik, de

ønsker. De muligheder har man allerede i dag, og derfor savner jeg svar på, hvad det er for en bredde, som ikke kan rummes inden for reglerne om, at der ikke må være profit ved at passe børn, og at børnepasning ikke er et marked.

Kl. 19.15

Jeg vil gerne høre, om Venstres ønske med forslaget er, at vi skal have en øget opsplitning i samfundet. Er det et problem, at børnene i dag går sammen i børnehaverne på tværs af socialgrupper osv., og ønsker Venstre sådan set, allerede fra børnene er helt små, skal der være opsplitning mellem de riges børn og de fattiges børn, så de riges børn ikke tvinges til at lære de andre at kende og dermed måske kunne få en anden social indstilling end den, der gør, at man melder sig ind i Venstre?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Som jeg allerede har sagt, vil jeg ikke gøre mig til dommer over, hvad det er for nogle tilbud, man skal levere. Det nye er, at vi får en ny etableringsform, nemlig privat institution med mulighed for at kunne trække et eventuelt over-skud ud af virksomheden og mulighed for at tilrettelægge bl.a. forældrebetalingen sådan, som man nu synes, det er rigtigt, set i forhold til det der kan tilbydes

Jeg mener ikke, det giver en øget opsplitning. Jeg mener, det giver nogle flere muligheder for børnefamilierne for at prioritere efter deres ønsker i forbindelse med børnepasning, men det er fuldstændig rigtigt, at fru Line Barfod og jeg nok er uenige om, hvor stor spændvidde og hvor megen bredde der skal være i tilbuddene.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg må indrømme, at jeg er noget overrasket over, at fru Eva Kjer Hansen og dermed Venstre ikke vil gøre sig til dommer over, hvad offentlige skattekrone skal bruges til. Jeg går ud fra, at skatteyderne giver pengene til fællesskassen for netop at være sikre på, at der er nogle, der gør sig til dommere over, hvad de skal bruges til. Men det var nu slet ikke det, jeg ville spørge om.

Jeg vil i stedet tage fat i, at fru Eva Kjer Hansen henviser til bredden. Jeg er ret sikker på, at Venstre deler Socialdemokraternes glæde over, at vi har friskoler og i det hele taget har en bred vifte af tilbud på skoleområdet, for det har regeringspartierne jo henvist til, når dette lovforslag i de seneste år er blevet lanceret ad flere omgån-

ge. Derfor vil jeg godt spørge Venstre, om Venstre ikke er lidt skuffet over, at lovforslaget netop ikke laver en parallelordning til friskoleområdet.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal skynde mig at sige til fru Sandy Brinck, at Venstre ikke er skuffet over lovforslaget. Som jeg netop fremhævede, er vi faktisk meget tilfredse med de mange forskellige elementer, der er i lovforslaget.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får en ordning, hvor pengene reelt følger barnet, det vil sige, at man får 100 pct. af driftstilskuddet medført til en anden pasningsordning, medmindre det er § 26-ordningerne, hvor man som minimum får 75 pct. af tilskuddet. Det synes jeg er en rigtig god og rigtig fair løsning.

Der er ingen tvivl om, at vi selvfølgelig vil have styr på, hvad de offentlige skattekroner skal bruges til. Men dette tilskud er jo et tilskud, der bliver givet til børnepasning, og som man kan tage med sig til de forskellige børnepasningsordninger, der måtte være, og det, der er afgørende for mig, er netop, at der gøres op med den formynderiske holdning om, at bare fordi man modtager tilskud til noget bestemt, skal det offentlige også bestemme, hvordan det skal bruges. Det har jo været sådan, at man kun kunne bruge kommunale pasningsordninger, men for os er det vigtigt, at der er kommunale, selvejende og private pasningsordninger og puljeordninger, så der er masser af forskellige muligheder.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg ved simpelt hen ikke, hvad det er for en verden, fru Eva Kjer Hansen lever i, når fru Eva Kjer Hansen kan stå her og sige, at man kun må bruge kommunale ordninger. Fru Eva Kjer Hansen ved da, at der eksisterer et hav af private pasningsordninger, som bliver brugt, og som får offentlige tilskud.

Forskellen mellem i dag og det, socialministeren foreslår, er, at fremover må man trække profit ud af det, og synes jeg bare er underligt, når jeg har hørt, hvad regeringspartierne har sagt til pressen, nemlig at man ønsker en parallelordning til friskoleområdet. Det er ikke det, som ligger i lovforslaget, og derfor bliver jeg nødt til at spørge Venstre, om det næste skridt i regeringens

politik bliver, at man også på friskolerne skal have mulighed for at trække profit ud.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg har simpelt hen lidt vanskeligt ved at forstå, hvad fru Sandy Brincks problem er, men det får vi jo givetvis afklaret, når vi hører fru Sandy Brincks ordførertale.

Jeg synes, det er vigtigt, at pengene følger barnet, forstået derhen at man kan få driftstilskuddet med sig, f.eks. til en privat institution, på tværs af kommunegrænserne til en selvejende institution eller til en anden form for pasningsordning. Det er vigtigt for mig, at afgørelsen ligger i den enkelte familie, og at det ikke er os herinde, der skal bestemme, hvordan børnepasningen skal foregå, selv om vi også giver nogle skattekroner til den. Jeg er ikke i tvivl om, at der er forskellig tilgang til spørgsmålet fra Socialdemokratiets side og fra Venstres side, for det afgørende for os er, at børnefamilierne sikres maksimal indflydelse på deres børns pasning.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Der er ikke noget som helst nyt i, at private interesseinstitutioner passer børn. Sådan har det været i mange år, men der er to nye ting i lovforslaget. Den ene er, at nu skal man have lov til at tjene penge på at passe børn, og den anden er, at man fjerner loftet, som hidtil har sat en grænse for, hvor dyrt det kunne være at få passet sine børn. Det er de to nye ting.

Socialministeren har sagt, at hun synes, taksterne i nogle tilfælde er alt for høje. Nu fjerner man altså det loft, der har været en beskyttelse, men selv om det har været der, har det altså været socialministerens opfattelse, at prisen er blevet for høj, og hvad tror fru Eva Kjer Hansen, konsekvensen bliver af helt at fjerne loftet? Bliver det problem, vi har i dag med for høje takster, formindsket eller forstærket?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det, der er vigtigt for mig, er, at børnefamilierne får mulighed for at prioritere og vælge mellem forskellige muligheder.

Der vil måske være en privat institution, der har noget bestemt at tilbyde, og det kan godt være, at forældrebetalingen er lidt højere eller lidt lavere end andre steder, men det er børnefa-

milierne selv, der afgør, hvad de vil betale for, og jeg er sikker på, at børnefamilierne vil være meget omhyggelige med at se på, hvad de får for pengene. Jeg synes, det er dejligt, hvis vi kan mindske de snærende bånd for, hvordan man kan etablere de forskellige børnepasningsordninger, og det er ikke mindst det, lovforslaget går ud på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvdal (SF):

Hvis vi nu betragter børnefamilier som rigtige mennesker af kød og blod, vil jeg godt spørge: Hvad er det for en interesse, børnefamilier kan have i, at private virksomheder skal være i stand til at hive penge ud af børnepasningsområdet og dermed i virkeligheden fordyre tilbuddet, fordi der nu skal tjenes penge?

Skal vi ikke bare være ærlige og sige, at forslaget jo ikke tjener børnefamiliernes interesser? Der er nogle virksomheder, der kunne have interesse i at tjene mange penge, men hvilken interesse overhovedet skulle en børnefamilie have i at betale til noget, som betyder, at ISS eller andre, der har forsøgt sig på området i Assens og andre steder, hvor fru Eva Kjers Hansen åndsfæller har magten, men ikke har haft succes med det og derfor har trukket sig ud, nu kan forsøge igen med en dundrende fiasko som konsekvens? Hvilken interesse skulle en børnefamilie have i, at nu skal private virksomheder tjene rigtig mange penge på området?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det kunne jo godt være, at børnefamilierne har nogle helt bestemte ønsker til pasningen og har nogle helt bestemte prioriteringer, som de gerne vil betale lidt ekstra for, og som de derfor ønsker leveret af en privat institution, fordi de ikke kan få dem leveret i nogen af de nuværende ordninger, det være sig selvejende institutioner eller kommunale ordninger eller puljeordninger, eller hvad viften nu indeholder.

Jeg synes, det afgørende er, at man som børnefamilie er fuldstændig frit stillet; at man netop ikke kan blive henvist til en privat institution, men at det er noget, man selv søger om og selv prioriterer. Det giver jo god mulighed for at tage stilling til, hvad det er for et indhold, og hvad det er for en kvalitet, man ønsker sig i den børnepasning, man vil gøre brug af, og jeg kan ikke se andet, end at med den nye mulighed for at etablere sig som privat institution med mulig-

hed for at tjene penge og mulighed for at fastsætte forældrebetalingen efter udgifterne i den pågældende institution, øger vi simpelt hen valgmulighederne for børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Nu er der jo i forvejen en relativt stor opdeling i vores samfund, også blandt børnene. Det er forældrenes bopæl, der afgør, hvem der bliver deres legekammerater, og hvem de kommer til at gå i børnehave med, og jeg ser forslaget her som et skridt mod en yderligere polarisering, der vil mindske den sociale integration, som kan skabe en forståelse på tværs af børnenes vilkår.

Det er klart, at rige forældre måske godt kan have lyst til børnehaver, hvor der er varm mad, og hvor der er flere skovture og bedre udearealer. Men det kan fattige forældre faktisk også godt have et ønske om, og det, der principielt skiller os i denne sag, er vel, om vi mener, at også almindelige folks børn skal have mulighed for at få en ordentlig kvalitet i hverdagen, eller vi ikke gør det. Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Er det sådan, at almindelige folks børn overhovedet får glæde af forslaget, eller er det kun de rige folks børn, som får det?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Meningen er jo lige præcis, at folk i almindelighed får valgmuligheder, fordi vi laver ordningen sådan, at pengene følger barnet.

Det er muligvis forbigået fru Pernille Falcons opmærksomhed, men for ikke særlig lang tid siden lavede vi et lovforslag, som gav hjemmel til, at man kunne lave madordninger i dagtilbuddene. Vi har også gennemført lovændringer, der gør, at man kan vælge på tværs af kommunegrænserne og mellem offentlige og private tilbud, og det er netop et opgør med, at man på grund af sin bopæl kun kan vælge nogle bestemte tilbud. I Venstre synes vi, det er vigtigt, at man kan træffe nogle individuelle valg og ikke er tvunget til at benytte nogle bestemte faciliteter, f.eks. fordi man lige netop bor der, hvor man gør, så vi har faktisk imødekommet nogle af de ting, fru Pernille Falcon taler om.

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Fra Venstres side medvirker man altså til en polarisering mellem børnene. Hvis det er sådan, at

man er lidt mere velstillet og bor i en kommune i nærheden af nogle mindre velstillede, kan man undgå, at ens børn kommer til at gå sammen med de mindre velstillede børn ved at melde sit barn ind i en profitbørnehave, fordi man har så mange penge, at man kan betale sig fra det. Jeg kan forstå, at hovedtanken bag forslaget er, at rige børn ikke skal risikere berøring med børn fra andre lag.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Hovedtanken er netop, at alle skal sikres valgmulighed. Det er derfor, pengene følger barnet hundrede procent, og det er derfor, man kan tage hele driftstilskuddet med sig.

Mange børnefamilier vælger i dag ud fra nogle bestemte prioriteter, nogle bestemte pædagogiske indhold, nogle bestemte aktiviteter og nogle bestemte sigtelinjer, som de lægger vægt på i forbindelse med børnepasning. Nu tilføjer vi endnu en mulighed, hvor man kan gøre nogle forskellige prioriteringer, og det har for mig at se overhovedet ikke noget at gøre med polarisering. Det er et spørgsmål om at imødekomme, at familierne har nogle forskellige ønsker og nogle forskellige behov.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ordføreren, og så er det fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Dette lovforslag har en positiv strukturel konsekvens for erhvervslivet. Sådan skriver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i sit hørings svar, og derfor kan man egentligt godt undre sig over, at forslaget skal behandles i Folketingets Socialudvalg og ikke i Folketingets Erhvervsudvalg.

Lovforslaget handler *ikke* om børn, og det handler *ikke* om kvaliteten af den pædagogiske pasning. Nej, det handler om at give det private erhvervsliv bedre forhold. Socialministeren har et ønske om, at der skal eksistere børnepasning, som ikke er motiveret i interesse for børn og pædagogik, men primært er motiveret i profit.

Lovforslaget handler heller ikke om at bryde et offentligt monopol, sådan som Venstres ordfører fik det til at fremstå. Der er masser af private organisationer, som i dag leverer børnepasning med offentligt tilskud, og faktisk skriver flere af de høringsberettigede direkte, at lovforslaget er unødvendigt, bl.a. Landsforeningen af Forældre og Børnerådet.

Socialministeren har flere gange udtalt til pressen, at hun ønsker at sidestille børnepasning med privatskolernes muligheder, men så er det da bare underligt, at det ikke er det, ministeren foreslår. I dag må privatskolerne i lighed med privat børnepasning ikke trække et overskud ud. De må ikke skabe profit af offentlige tilskud og eleverne, men nu skal børnepasning altså være profitskabende.

Det er en besynderlig liberal idé, at erhvervslivet skal have offentligt tilskud til at skabe profit, og det er udtryk for et besynderligt børnesyn, at børn har bedst af at være brikker i et markedsøkonomisk spil. Men det er ikke besynderligt, at den sociale profil i lovforslaget er, som den er. Her har vi et rendyrket borgerligt element. Der skal ikke være nogen grænser for, hvad det må koste at få sit barn passet i disse profitbørnehaver, og så skal man jo ikke være nogen stor økonom for at regne ud, at børnehaverne hurtigt og effektivt kan udelukke børn af dårligt stillede forældre, for de behøver bare at hæve prisen. De fine folks børn skal beskyttes mod den slags uheldige elementer, og hvor er det usympatisk.

Det er ikke, fordi ministeren ikke har viden at trække på. For godt et år siden gav socialministeren som svar på et spørgsmål fra mig en beskrivelse af de norske erfaringer med samme ordning. De norske erfaringer er, at forældrebetalingen er højere i profitbørnehaverne end i de øvrige, og hvad værre er: De private profitbørnehaver har færre børn med særlige behov, færre børn med handicap og færre børn af anden etnisk oprindelse, og så kan ministeren skrive nok så mange gange, at institutionerne er forpligtede til at optage de børn, som gerne vil ind. Det er tomt, det er hult, det er manipulerende.

Kl. 19.30

Socialdemokraterne skal ikke beklage, at lovforslaget er et halvt år forsinket. Vi så jo helst, at det slet ikke var kommet frem, og selv om vi overhovedet ikke kommer til at tage ansvar for det, vil vi dybt beklage, at det er så sjusket, som det er. Lovforslaget stiller simpelt hen flere spørgsmål, end det giver svar. Der er uklarheder i flere afgørende spørgsmål, og der henvises til, at Folketinget må have tillid til, at ministeren finder en rimelig løsning hen ad vejen, bl.a. vedrørende fripladser, søskenderabat og forældrebestyrelser.

Det er fair nok at have et andet politisk mål, end vi har. Men man skal altså gøre sit arbejde ordentligt, også selv om man får en høj løn for

det, og Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig at høre Socialdemokraternes holdning til forslaget, men jeg vil også gerne høre, om vi kan regne med, at Socialdemokraterne også fastholder den holdning efter valget, så vi kan se frem til, at når der kommer et nyt flertal i Folketinget, bliver reglerne på området fuldstændig ændret. Det er jo set før, at partier ændrer holdning.

Når vi ser på friskoleområdet, som regeringen jo sammenligner med, var det under en borgerlig regering, at daværende undervisningsminister Bertel Haarder i den grad strammede reglerne på friskoleområdet for at forhindre, at man kunne trække penge ud. Der blev henvist til Tvind osv. Men man kan forstå, at Venstre totalt har ændret opfattelse på det punkt, og derfor vil jeg gerne høre, om vi kan forvente, at Socialdemokratiet fastholder sin opfattelse, nemlig at man ikke må tjene penge på at passe børn, og derfor vil ændre reglerne på området, når vi får et nyt flertal efter det valg, der forhåbentlig kommer snart.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det korte svar er: Ja! Vores børnesyn er ikke, at man skal have profit af at foretage børnepasning. Vi har langt flere og meget højere prioriterede elementer i hele den børnepolitiske diskussion, og noget af det, der har mest at gøre med den diskussion, vi har i dag, er spørgsmålet om at få nedbragt forældrebetalingen.

Her kommer man med et forslag, hvor der slet ikke er noget betalingsloft, selv om der i forvejen er store, store problemer, fordi nogle forældre må betale over 3.000 kr. pr. måned for at få deres barn passet. Det er et langt større problem, som vi vægter at få sat på dagsordenen og få gjort noget ved. Vi synes også, at en pasningsgaranti, som vi skal diskutere under næste punkt på dagsordenen, er vigtig, og vi har også – også i enighed med Enhedslisten, fornemmer jeg – andre punkter på dagsordenen. Men vores børnesyn kan overhovedet ikke rumme den profittankgang, der er motiveringen for børnepasning i det lovforslag, vi arbejder med her.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg fristes jo næsten til at spørge den socialdemokratiske ordfører, om man godt må tjene penge på at sælge legetøj til børn, og om man godt må tjene penge på børnemad og lignende, men lad det nu ligge.

Jeg vil gerne bede den socialdemokratiske ordfører tilkendegive, om Socialdemokratiet også er imod frit valg af klubtilbud på tværs af kommunegrænserne, om man også er imod en minimumsgrænse for tilskud efter § 26-ordningerne, og om man også er imod, at kommunerne kan overtage administrationen. Jeg synes, det ville være interessant for den videre debat om lovforslaget at få nogle tilkendegivelser om de enkelte elementer.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der er den hage ved lovforslaget, at man kan trække profitten ud, og vores indvending imod det går på, at der ikke bliver noget loft over forældrebetalingen.

Vi har intet som helst imod, at man kan vælge klubtilbud frit over kommunegrænserne, og hvis man havde gjort sig den umage at holde tingene adskilt, fordi der er tale om børn i meget forskellige aldersgrupper, havde vi stået med to forskellige lovforslag, og så kunne vi have forholdt os positivt til den del af forslaget, som faktisk er positivt, nemlig det frie valg af klubtilbud over kommunegrænserne. Men det vejer langt tungere for os, at der nu skal laves nogle børnepasningstilbud, som er styret af profit og ikke af pædagogik, og hvor prisen kan stige himmelhøjt, fordi der ikke er noget som helst loft. De norske erfaringer viser klart, at det giver en social skævvridning uden lige. De erfaringer har vi, de erfaringer kunne vi bruge til noget, og regeringen har måske netop brugt dem som argument for at sige: Sådan en ordning vil vi også have.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg finder næsten belæg for endnu en gang at minde den socialdemokratiske ordfører om, at når loftet i dag er på 33 pct., er det jo, fordi den tidligere regering hævdede loftet fra 30 pct. til 33 pct. Det synes man helt at have glemt.

Kl. 19.35

Jeg spurgte også den socialdemokratiske ordfører, hvad man synes om en minimumsgrænse

på 75 pct. af nettodrifudsudgiften til § 26-ordningerne, og hvad man mener om muligheden for, at kommunen kan administrere den ordning for familierne. Fru Sandy Brinck har måske fuldstændig overset, at det er et element i lovforslaget, men det er det altså, og kunne vi ikke få en tilkendegivelse om det her og nu?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes, det er ganske udmærket, at det offentlige kan lette nogle af de administrative byrder på forældrene.

Jeg har ikke glemt den tidligere regerings be- drifter, bl.a. har jeg ikke glemt, at vi skabte 170.000 ekstra pladser på børnepasningssiden. Men jeg forholder mig også til den virkelighed, som er derude. Virkeligheden viser nogle priser, som er fuldstændig uoverkommelige, og så synes vi altså, man skal bruge sine kræfter på at få sat betalingen ned, så alle kan være med. Men det er åbenbart en borgerlig mærkesag at sørge for, at priserne stiger så meget som muligt, så de rige kan have deres børnehaver for sig selv og få skubbet alle dem, som ikke har råd til at være der, ud. Det er usympatisk, og det får ikke vores støtte, selv om der er andre elementer i lovforslaget, som sagtens kunne glide ned.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ordføreren, og så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige i intentionerne bag dette lovforslag, fordi vi går ind for det frie valg mellem det offentlige og det private, også når det drejer sig om børnepasning. Vi mener, at forældre har ret til selv at vælge, hvilket tilbud der passer til netop deres barn, og derfor er vi også tilhængere af de selvejende institutioner og af puljeordninger med særlige ideologiske grundholdninger eller specielle pædagogiske retningslinjer.

Desværre har de selvejende institutioner i den seneste tid følt sig udsat for et pres på grund af det faldende børneantal og kommunerne kapacitetsstyring. Vi er blevet kontaktet af selvejende institutioner, som ligefrem har fortalt os, at de ser frem til, at lovforslaget her bliver gennemført, og vi hilser selvfølgelig velkommen, at der lægges op til at forbedre mulighederne for de selvejende institutioner og puljeordningerne.

Jeg vil gerne understrege, at privat børnepasning ikke er en ideologisk mærkesag for Dansk Folkeparti. Privat børnepasning skal være et supplement, som ikke må undergrave den offentlige børnepasning, men vi vil gerne være med til at give folk et frit valg til at betale mere for private alternativer, ligesom man gør på skoleområdet.

For os at se giver lovforslaget visse muligheder. Vi synes, det er positivt, at den private udbyder kan være mange forskellige instanser, eksempelvis en gruppe forældre, der gerne vil lave deres egen vuggestue på baggrund af særlige pædagogiske holdninger, eller en større virksomhed, som gerne vil give sine ansatte mulighed for at få passet deres børn tæt på arbejdspladsen. Jeg ved godt, at de muligheder allerede eksisterer i dag, men incitamentet til at gå ind på markedet vil naturligvis styrkes, hvis økonomien bliver bedre. Men der skal naturligvis være tale om nøjagtig den samme høje pædagogiske kvalitet som i de kommunale institutioner. Det må ikke være hensynet til at tjene penge, der kommer til at styre de private institutioner.

Et andet element i lovforslaget er, at det frie valg over kommunegrænserne udvides til også at gælde klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge. Et gode ved det forslag er, at børn, der flytter til en nabokommune, får mulighed for at forblive i et kendt miljø og bevare kontakten til vennerne, og det synes vi faktisk er meget, meget positivt.

Som sagt er vi overvejende positive over for forslaget, men vi vil ikke i dag tage endelig stilling til, om vi vil støtte det. For det første er vi meget utilfredse med, at der har været en så kort høringsfrist for et så omfattende forslag. Vi mener, der er en række problemfelter, der skal afklares, og vi mener, der er behov for en mere dybtgående analyse af så vel de organisatoriske som de sociale og pædagogiske konsekvenser af forslaget.

Dansk Folkeparti har en lang række spørgsmål til lovforslaget. Vi ser frem til et grundigt og nødvendigvis også langt udvalgsarbejde, og der er i hvert fald en masse knaster, der skal ryddes af vejen, før vi kan støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er en hel del korte bemærkninger. Først fru Pernille Falcon.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre, om det er Dansk Folkepartis opfattelse, at børn har godt af at være sammen på tværs af forskellige typer opvækstvilkår, eller om det er sådan, at Dansk Folkeparti har den opfattelse, at børn skal sorteres efter sociale kriterier og gå i børnehaver og vuggestuer opdelt efter, hvilke sociale lag de kommer fra.

Kl. 19.40

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Vi går ind for, at børn skal blandes, uanset hvilke sociale lag de kommer fra.

Et par af de spørgsmål, vi vil stille i udvalgsarbejdet, er: Hvordan vil det være med rummeligheden, f.eks. med hensyn til børn af anden etnisk oprindelse? Vil det blive sådan, at vi får at se, at forældre til børn af anden etnisk oprindelse åbner private børneinstitutioner og isolerer børnene her, så børnene bliver forhindret i at blive integreret i det danske samfund? Og vil det være således, at et forældrepar med en meget dårlig økonomi kan få en økonomisk friplads i en af de fine, nye private institutioner? Det er noget af det, vi vil sætte fokus på i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg tror, det er vigtigt at kigge på, om der bliver den rummelighed, eller om vi vil opleve det problem, som man også er opmærksom på fra Dansk Folkepartis side, nemlig at de offentlige børneinstitutioner og de selvejende institutioner bliver undergraved. Det er min opfattelse, at det er det, der vil ske, fordi de dårligst fungerende børn – børn med ekstra støttebehov, børn, der har brug for nogen hjælp af den ene eller den anden grund, handicappede børn og børn, der har brug for en ekstra håndsrækning fra voksne – vil blive koncentreret i de offentlige institutioner, og så kan de såkaldt velfungerende børn – og det er rige folks børn – få deres egne små nicher. Min bekymring går lidt på, at så tager fanden de andre, så jeg vil meget håbe, at man også fra Dansk Folkepartis side vil kigge lidt på rummeligheden.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan kun sige, at rummeligheden er meget vigtig for os, fordi børn skal blandes. Børn, der

har et støttebehov, skal selvfølgelig være sammen med helt friske børn, der skal også være plads til handicappede børn, og der skal også være plads til børn af anden etnisk oprindelse. Rummeligheden er i hvert fald noget, vi vil være meget opmærksomme på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo altid interessant, når Dansk Folkeparti siger, at man vil lade sin stillingtagen afgøre af de svar, der kommer ind. Nu er papir jo som bekendt taknemligt. Man kan skrive alt muligt, og det kan alt sammen være lige godt.

Jeg vil spørge Dansk Folkeparti: Vi har jo de norske erfaringer, og vil Dansk Folkeparti lægge afgørende vægt på, hvad ministeren skriver, eller på de erfaringer, vi har hentet fra virkelighedens verden? Hvad vil være mest afgørende, når Dansk Folkeparti skal tage stilling?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

I den forbindelse kan jeg sige, at op til førstebehandling af forslaget har vi snakket med mange organisationer, som også kender til de norske erfaringer. De organisationer, vi har talt med, har givet os gode råd og er kommet med mange forskellige forslag til løsning af de problemer, der ligger i lovforslaget, og dem har vi i sinde at bygge på, når vi stiller vore spørgsmål i udvalgsarbejdet.

Vi ser frem til, at det bliver et langt udvalgsarbejde, og vi mener ikke, at problemerne kan løses på kun én måned. Hvis vi skal være med til at gennemføre forslaget, er der en masse ting, der skal sikres, og spørgsmålene skal være meget, meget grundigt behandlet, for der er alt for mange løse ender, og der er alt for mange uklarheder, som ikke er beskrevet tydeligt nok til, at vi kan støtte forslaget, som det ligger her.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ja, så bliver det jo ekstremt spændende, for så risikerer socialministeren jo, at hun ikke har flertal for sit forslag.

Jeg har gjort to erfaringer af de norske forsøg, og jeg vil spørge, om fru Pia Kristensen har gjort de samme erfaringer. Den ene er, at det er blevet dyrere i de private ordninger, hvilket i sig selv udelukker nogle af lavindkomstgrupperne, og den anden er, at børnene bliver skilt fra hinanden. De private, der skal tjene penge, har ikke

lyst til at tage børn med handicap, børn af anden etnisk herkomst eller børn med sociale problemer. De børn tager man ikke, og hvis de erfaringer kan bekræftes i udvalgsarbejdet – altså at det bliver dyrere, og at børnene bliver delt – betyder det så, at Dansk Folkeparti vil stemme nej til forslaget?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Med hensyn til om ministeren ikke kan samle et flertal: Jeg er da sikker på, at socialministeren vil lytte til os, når vi går i gang med udvalgsarbejdet, selvfølgelig vil hun da det.

Angående de norske erfaringer har jeg også læst de notater, vi har fået, bl.a. at gennemsnitsprisen for en daginstitutionsplads er steget med 600 kr., at der er meget mindre rummelighed, og at de ansattes lønforhold er meget ringere. Det er bare mystisk, og jeg ved ikke, hvor meget jeg skal kunne stole på den undersøgelse, for jeg kender til de private norske børnehaver. Jeg har venner og bekendte deroppe, som fortæller mig, at visse steder i Norge fungerer det mægtig, mægtig godt; men man kan måske drage nytte af erfaringer fra de kommuner, hvor det går godt.

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal for det første gøre den bemærkning, at jeg synes, det har været utrolig godt at høre de kloge bemærkninger, fru Pia Kristensen gjorde om det at gøre arbejdet grundigt. Jeg forstår, at fru Pia Kristensen deler den opfattelse, at der er mange løse ender, som skal samles op, og jeg tror sådan set, at uanset hvad man måtte mene om udgangspunktet for det her lovforslag, så er det altid klogt at gøre arbejdet godt og grundigt.

Fru Pia Kristensen har jo netop cirklet omkring rummeligheden, og det glæder mig også meget og har så sat spørgsmålstejn ved, hvorvidt man kunne fæste lid til de oplysninger, vi har fået. Der skal jeg blot bede fru Pia Kristensen om at bekræfte, at de oplysninger, vi har fået, er oplysninger oversendt fra socialministeren fra samme myndighed i Norge, så det er altså ikke sådan, at det er en interesseorganisation, der har stukket nogle penge ind under døren til os. Det er faktisk et udvalgsbilag fra Socialministeriet.

(Kort bemærkning)

Pia Kristensen (DF):

Det er korrekt, og selvfølgelig kan man også stole på sådan noget, men jeg ved bare, at mange steder i Norge går det faktisk rigtig godt med de private institutioner. Det har jeg fået at vide af bekendte, der er bosiddende i Norge, som har deres børn i de institutioner, og det går rigtig godt.

Men der er måske også forskel på kommuner, og der er selvfølgelig også forskel på de mennesker, der starter en institution.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Bare for at være helt klar over, hvad det er for nogle knaster, fru Pia Kristensen nævnte i sit indlæg, skal jeg have bekræftet, at de udmeldinger, som både fru Pia Kristensen selv og kollegaen, hr. Peter Skaarup, er kommet med ikke bare i Jyllands-Posten i januar, men også i dagbladet Politiken, stadig står til troende, nemlig at Dansk Folkeparti ikke kan støtte sådanne forslag, medmindre der er loft over forældrebetalingen. Forholder det sig stadig sådan?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil ikke lægge mig fast på et loft over forældrebetaling, for det er jo ikke det, der er lagt op til i det her forslag. Men for os er det meget vigtigt, at man prøver at sikre rummeligheden, og ligeledes at der kan være tale om fripladser, således at et barn af forældre, der er vanskeligt stillede, også kan komme ind i en af den nye type institutioner. Det er to ting, vi lægger meget vægt på.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes jo, det er spændende at høre, at Dansk Folkeparti gerne vil have en grundig udvalgsbehandling og har svært ved at forestille sig, at vi kan nå det inden sommeren. Jeg deler den skepsis og synes hellere, vi skal bruge ordentlig tid på at få belyst det her, og så må forslaget vente. Der er jo ikke nogen måske bortset fra ISS, der står og rusker, for at vi nu skal få det her igen med, at man skal kunne tjene penge på at passe børn.

Men jeg vil gerne have uddybet lidt, om det er en betingelse for Dansk Folkeparti, at der bliver mulighed for økonomiske fripladser, og at der kommer nogle regler om forældrebetaling,

således at vi ikke får den her opdeling mellem de meget dyre institutioner for de riges børn og så nogle discountinstitutioner for de fattiges børn.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Der er jo ikke lagt op til i det her forslag, at der skal lægges et loft over pasningsprisen. Det er der ikke i det her forslag. Som jeg sagde til fru Sandy Brinck, kan vi ikke garantere, at vi vil kræve, at prisloftet skal sænkes i institutionerne. Men stadig væk økonomiske fripladser og ligeledes rummeligheden i de nye institutioner.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at der ikke i det her forslag fra ministerens side er lagt op til et loft over forældrebetalingen. Men det er jo op til Dansk Folkeparti, om der skal laves et ændringsforslag, hvor der bliver et loft over forældrebetalingen, da det jo er Dansk Folkeparti, der står med de afgørende stemmer.

Derfor er det ret vigtigt at høre, om det for Dansk Folkeparti er en forudsætning, at der bliver et loft, så vi netop sikrer, at vi har institutioner, som alle har mulighed for at deltage i, og så vi ikke får opdelingen mellem institutioner for de riges børn og institutioner for de fattiges børn.

Kl. 19.50

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil kun sige, at det er noget, vi vil se på under udvalgsarbejdet. Jeg tror, vi har to A4-sider med spørgsmål, vi vil stille under udvalgsarbejdet, og det er et af dem.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ordføreren, og så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Vores ordfører, fru Charlotte Dyremose, kan desværre ikke være i salen nu, og jeg skal derfor holde hendes tale for hende.

Med lovforslaget gives private udbydere bedre muligheder for at udbyde dagtilbud til børn. Hermed udvides forældrenes mulighed for at vælge mellem flere forskellige pasningstilbud til deres børn.

Ligesom på ældreområdet finder vi Konservative det utrolig positivt, at borgerne får flere valgmuligheder. Når private får mulighed for at udbyde børnepasning, vil de ikke bare være i konkurrence med hinanden, men de vil også give konkurrence til de kommunale leverandører, hvilket betyder bedre kvalitet, både i de kommunale og i de private tilbud.

Vi er meget glade for netop denne ordning, hvor institutionerne naturligvis skal leve op til både de statslige og de kommunale standarder for børnepasning, ligesom de private institutioner naturligvis også skal have et løbende tilsyn.

Til gengæld får de private leverandører det samme tilskud som kommunens øvrige pasningstilbud, men de kan så selv bestemme, hvor meget forældrebetaling de tager oven i denne støtte. Dette mener vi giver en unik blanding af, at forældrene kan være sikre på, at deres børns institution lever op til et bestemt minimum, at der er orden i sagerne. Samtidig giver den mulighed for, at den enkelte institution enten kan indrette sig mere effektivt og derfor billigere for forældrene, eller man kan indrette sig efter, at en række forældre er utilfredse med den kommunale service og derfor gerne vil betale lidt mere. Ingen af delene har man mulighed for i de kommunale institutioner.

I det hele taget er dette forslag endnu et udtryk for den ideologiske afgrund, der er mellem regeringen og oppositionen. Ved at give borgerne flere muligheder for at vælge, give dem frie og oplyste valg, sikrer vi, at systemet er til for borgerne og ikke omvendt, en tankegang, som ikke just har været herskende under den tidligere regering.

Systemet bliver nu indrettet således, at penge følger det enkelte barn, og det bliver så op til forældrene at overveje, hvad der passer til deres barn. Alle de kommunale penge følger med over i det private tilbud, og ordningen kan derfor kun være til glæde for alle forældre, der nu tilbydes flere forskellige pasningstilbud.

Ligeledes er vi også glade for den øgede fleksibilitet, der er i forslaget om frit valg af klubtilbud over kommunegrænser. Hermed kan den unge f.eks. fastholde venskaber efter en flytning, eller en ung kan gå i et klubtilbud, som ligger tættere på bopælen, men i en anden kommune. Også denne fleksibilitet er vi glade for, fordi den sætter hensynet til borgeren over hensynet til et system, der har opdelt landet i kommunale grænser. Vi Konservative kan derfor varmt anbefale hele forslaget til vedtagelse.

Villy Søvndal (SF):

Jeg er enig i den konservative ordførers tale, for så vidt at der er en afgrund til forskel på venstrefløjen i Folketinget og højrefløjen i synspunktet på forslaget her. Man kan sige, at det er et af de mest ideologiske forslag, den her regering er kommet med, og de er kommet med nogle stykker.

Man kunne spørge: Hvorfor kommer det her forslag? Er det, fordi der er et udbredt forældreønske om at få profitbørnehaver uden forældrebetalingsofret? Svaret er definitivt nej.

Man kunne spørge: Er det, fordi private i dag ikke har mulighed for at agere på det her område, selv om de i nogle kommuner bliver generet, det medgiver jeg gerne? Svaret er nej. Vi har en række interesseorganisationer, der i dag driver daginstitutioner.

Hvad er så hensigten med det? Hensigten er ganske klart, at de forsøg, der indtil nu har været gjort for at få private til at agere på daginstitutionsområdet, har været en bragende fiasko. Det er jo derfor, de måtte opgive i Assens. Det er jo derfor, de måtte opgive i Karlebo og rundtomkring. Det var, fordi forældrene simpelt hen ikke ville finde sig i at få deres børn passet i ordninger, der var af så dårlig en standard. Derfor trak man sig tilbage.

Der er et gammelt ord, der siger, at man aldrig skal gå tilbage til en fuser, men det har ikke forstyrrer socialministeren og Venstre og De Konservative i at prøve endnu en gang.

Hvad er så det nye i det her forslag? Der er to nyskabelser. Den ene er, at man fjerner loftet. Vi har lige været igennem en lang diskussion, hvor alle ordførere fra partierne sagde, at det er for dyrt at få passet sine børn. Jamen så er det da genialt af en regering at foreslå, at man fuldstændig fjerner loftet, hvilket med sikkerhed – ellers er der jo ingen mening i at fjerne et loft – betyder, at vi nu får priser, der er langt højere end dem, der i dag trods alt er beskyttet af et loft.

Kl. 19.55

Virkningen af at fjerne et loft vil være, at man godt kan lave daginstitutioner, som nogle har råd til at betale, også i takt med at den her regering i øvrigt øger indkomstforskellene, men det betyder bare, at den bestræbelse, som jeg også troede var dybt forankret i dele af de borgerlige partier, nemlig at holde børn samlet i førskoleforløbet, hermed bliver opgivet til fordel for deling af børn, en de facto-delning af børn i de riges børn, de velhavendes børn, dem, der klarede sig's børn og så de andre børn.

Jeg vil godt sige, at her er jeg enig med den konservative ordfører. Her er en afgrund til forskel i vores principielle syn på børn. Her er en afgrund til forskel i synet på, hvad der betinger sammenhængskraften i et samfund af vores type.

Den anden nyskabelse er, at nu skal der kunne tjenes penge. Jeg tror ikke, det er et forældreønske bredt, at de godt vil levere nogle af de penge, de betaler for at få passet deres børn, videre til store firmaer, så de kan forøge deres overskud. Det krav har jeg i hvert fald aldrig mødt i den tid, jeg har omgædet børneforældre eller andre, der var tæt på børn.

Det her er et rent forsøg på at markedsføre et socialt område, og derfor kan man spørge, når regeringen nu ingen sarte følelser har over for det at tjene penge på sociale opgavers løsning, hvorfor så kun børn? Nu åbner man vel så for hele området, således at den, der kan passe hjemløse eller sindslidende eller misbrugere billigere, vel så skal gøre det.

Vi har oven i købet forsøg. Vi har erfaringer med det, specielt på narkoområdet. Jeg skal ikke hænge specielle entreprenører ud, men her har vi nogle erfaringer, der gjorde, at Folketinget i 1990'erne sagde, at det vil vi ikke finde os i. Vi vil ikke finde os i nogle, der laver sådan noget makværk, laver noget, der fagligt set er så underligt, laver noget, hvor man konkurrerer på dårligere løn- og arbejdsvilkår, hvor man konkurrerer på ingen regler overhovedet, er med til at konkurrere det sociale område ned og ned og ned og ned.

Det er det, regeringen nu åbner op for i fuld skala på børneområdet og de andre områder. Vi har nogle erfaringer, og de taler desværre bestemt ikke for at gå videre.

Vi har nogle norske erfaringer, og der var det spændende at høre Dansk Folkeparti. Jeg håber, at Dansk Folkeparti står fast på det principielle syn, at hvis de erfaringer, Norge har draget, er de samme, som Danmark vil drage – og hvorfor skulle de ikke være det? – så medvirker Dansk Folkeparti ikke. Så har regeringen nemlig ikke et flertal, og så kan børneforældrene igen ånde letet op.

Hvad er alternativet til det her? Det er at tage en indholdsmæssig diskussion om bedre daginstitutioner, om daginstitutioner med differentieret normering i forhold til de meget belastede områder, vi har. Det er billigere daginstitutioner, som vi kommer til bagefter. Og så er det plads til

børnene. Det er det, der er de reelle børnepolitiske efterlysninger, og ikke det her.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Anders Samuelsen, går jeg ud fra, som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre er imod forslaget her.

Forslaget forpligter kommunen til at yde præcis den samme økonomi pr. barn som i kommunens institutioner. Det er et beløb, som givetvis vil være stigende, hvis der passes mange børn i privat regi, fordi gennemsnitsomkostningen så stiger hos kommunen på grund af tab af stordriftsfordele. Det gør det næsten umuligt for kommunen at tage ansvaret for kapaciteten. Hvis andre skulle være bedre end kommunen til at drive institutioner, så kunne driften bringes i udbud.

Lovforslaget skal skabe et marked for egentlige private institutioner skabt med henblik på at tjene penge på børnepasningen, det vil sige en ny type af konkurrence mod de private institutioner, der findes i dag, f.eks. menighedsplejens børnehaver, der typisk har driftsoverenskomst med kommunen.

Der er heller ikke tale om en parallel til friskoleområdet, hvor midlerne netop skal gå til skoleformål og ikke til noget andet. Hvis man kan drive institutioner på samme eller højere kvalitetsniveau for midler svarende til dem, som kommunen bruger, bør det komme skatteyderne eller de betalende forældre til gode, ikke en privat investor.

Det er heller ikke friskoleparallelt, da private institutioner skal følge alle love og regler, herunder de såkaldte pædagogiske læreplaner. Man kan altså *ikke* lave børnehaver med egen afvigende pædagogik, hvilket er en af grundtankerne bag friskoletankegangen.

Kl. 20.00

Frit valg af klubber m.v. må være blevet overflødig, efter at forslaget om frit skolevalg over kommunegrænser ikke kan gennemføres.

Så vil jeg til sidst sige, at kommunen kan varetage administrationen af privat pasning, og det synes vi sådan set er godt. Men det er ikke godt nok til, at vi kan støtte forslaget. Derfor er Det Radikale Venstre imod.

Line Barfod (EL):

Nogle gange har jeg haft den overvejelse, om Socialministeriet prøver på at slå en ny rekord i at

være dem, der giver de korteste høringsfrister. Jeg synes simpelt hen, det er fuldstændig uantageligt, at man på noget så afgørende giver 5 dages høringsfrist til de organisationer, der skal svare. Det har intet med lovkvalitet at gøre. Og jeg synes, at de hørings svar, vi har fået på trods af den alt for korte høringsfrist, er imponerende.

Men det kan jo også være, at baggrunden for den korte høringsfrist er, at socialministeren ved, at det er en dårlig sag for ministeren. Det er ikke, fordi der er noget stort folkekrav fra børnefamilier eller andre om, at vi nu skal til at have profitbørnehaver. De eneste, der kan have en interesse i at få profitbørnehaver, er ISS og andre, der gerne vil have lov til at tjene penge på børnepasningen.

Det her med, at vi skal have bredde, har vi jo allerede mulighed for i dag, og vi risikerer med det her forslag, at det går stik modsat, nemlig at nogle af de private firmaer vil kunne udkonkurere en række af de selvejende institutioner, menighedsbørnehaver og meget andet, som vi har i dag, og som netop i dag er med til at sikre en bredde i pædagogik og meget andet, men som jo ikke kan hamle op med den pengekasse, ISS har.

Hvis man ser på, hvordan det er gået på andre områder, når der er nogen, der går ind med en stor pengekasse og ønsker at sætte sig på det – jeg kan bare nævne Arla på mælkeområdet – så er det ikke ligefrem, fordi det giver en bredde i udbuddet, og vi er nervøse for, at det samme vil kunne gøre sig gældende på børneområdet.

Vi er fuldstændig imod, at man nu åbner for, at børn fremover, når de går hjemmefra om morgenen, ikke kan sige: Jeg skal i fritteren i dag. Nej, så vil de i stedet sige: Jeg skal i profiterren i dag. Den måde synes vi ikke vi skal indrette samfundet på.

Dertil kommer, at et af de store problemer, vi har i velfærdssamfundet, er sammenhængskraften. Det er det, at vi omgås hinanden på tværs af forskellig social baggrund. Der spiller vores daginstitutioner en afgørende rolle. Det, at så stor en del af befolkningen i så mange år har lært hinanden at kende i daginstitutionerne, har stor betydning. Tilsvarende på skoleområdet, hvor vi nu hører advarsler fra forskere om, at det er ved at gå galt. Polariseringen stiger og stiger i vores samfund, bl.a. fordi vi bolig-mæssigt bor så adskilt.

Den udvikling ønsker regeringen altså at forstærke, ved at vi nu, allerede fra børnene er helt små, skal have en opdeling. Der er jo ingen tvivl om, at alle de forældre, der er velfungerende og

har penge til det, selvfølgelig vil ønske det bedst mulige for deres børn. Så risikerer vi, at de vælger nogle tilbud til deres børn, hvor de ved at betale noget ekstra også får de rigtig gode forhold for børnene, som de ønsker, mens alle de, der ikke har råd, bliver tvunget til at sætte børnene i en discountinstitution.

Så det, vi risikerer, er altså, at vi underminerer hele samfundsområdet, plus at vi risikerer, at det kommer til at gå ud over nogle af de børn, der har allerstørst glæde af at komme til at gå sammen med andre.

Så kan man selvfølgelig sætte ind med al mulig behandling osv., men vi vil hellere have en fuldstændig behandlerfri løsning, som man har med daginstitutionerne. Vi har forskning, der viser, at den bedste integration, vi kan komme med for børn af anden etnisk herkomst, den bedste integration, vi kan komme med for børn med forældre med svag boglig baggrund osv., er, at de går i daginstitution og skole med andre børn, der har nogle andre forudsætninger. Den mulighed ønsker vi faktisk at forstærke i stedet for at fjerne den, som man gør her.

Derfor er vi fuldstændig imod profitteren. Vi ønsker ikke, at det skal blive virkelighed, at nogle børn kommer til at skulle gå i den slags. Så vi håber på et ordentligt udvalgsarbejde, hvor vi får svar på alle de mange spørgsmål, som alle høringsorganisationerne har stillet, som jo er udsprunget af de mange uklarheder, der er i ministerens forslag. Vi håber også, at vi tager os tid til at se meget grundigt på de norske erfaringer, måske tager på studietur til Norge og hører nærmere om, hvad det egentlig er, man har erfaringer med der, sådan at vi ikke får indført profitbørnehaver i Danmark.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Blot fordi fru Line Barfod nævner ISS et par gange i sit indlæg, vil jeg bede fru Line Barfod om at bekræfte, eller i hvert fald kan jeg fortælle, at ISS' kommunikationschef allerede den 20. januar sagde til Jyllands-Posten, at de ikke var interesseret i at komme ind på det her marked. Personligt tror jeg, det er, fordi ISS jo har prøvet at være på det marked og har fundet ud af, at det er svært at gøre det mere effektivt end det eksisterende. Man skaber jo ikke profit af, at det står i loven, det skal jo komme et sted fra.

Derfor vil jeg spørge Enhedslisten, om bekymringen måske ikke nærmere er, at de eksisterende private pasningstilbud konverterer over til den her nye ordning, hvor man altså har nogle løsere rammer og derfor ikke så mange krav og oven i købet også som sagt muligheden for at skabe profit; at der altså ikke kommer flere udbydere, men at de bare lægger sig over i en anden lovgivning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er klart, at der er den risiko, at mange af dem, der i dag har forskellige private ordninger, men ikke må tjene penge på det, så selvfølgelig vil bruge den mulighed for at komme til at tjene penge på ordningen og få en formue ud af at passe børn og med en ringere kvalitet, fordi der her overhovedet ikke er beskrevet, hvad kvalitetsstandard skal være, hvordan kommunerne skal måle kvalitetsstandard.

Jeg mener også stadig, at der er risiko for, at firmaer som ISS går ind. Noget af det, som var erfaringen for ISS, var jo, at de ikke med de rammer, der var, kunne gøre det bedre. De offentligt ansatte knokler allerede så meget i de eksisterende børnehaver, at man ikke fra private firmaers side kan gå ind og lave det bedre eller mere effektivt. Men i det øjeblik der bliver åbnet for, at de kan hæve betalingerne, således at de kan kræve 5.000 kr. eller 10.000 kr. om måneden fra forældrene, så er det jo en helt anden situation end den, de har været ude at prøve, hvor de skulle have den samme forældrebetaling som de eksisterende institutioner.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ja, så er det lige før, mit spørgsmål bliver taget ud af munden på mig, for jeg ville netop spørge, om det afgørende ikke i det her lovforslag netop er, at der ikke er noget loft over forældrebetalingen. Det gør jo, at nogle af de private pasningsordninger, vi har i dag, lynhurtigt, medmindre der står noget grimt i hovedet på dem eller i nakken, ville tænke, at selvfølgelig vil vi da over i en ordning, hvor der er færre krav fra Socialministeriets og lovgivningens side til, hvad vi skal opfylde, og at vi oven i købet selv kan bestemme, hvad det her skal koste. Det er da en langt mere fordelagtig løsning, uanset om man skaber høj profit eller ingen profit.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er helt enig i, at den risiko er der, og derfor håber jeg også meget, at det lykkes os at få stillet så mange spørgsmål, at det bliver tydeligt, at det kan gå helt galt, hvis ikke der kommer loft over forældrebetalingen. Jeg mener også stadig, at selve det princip, at man indfører profitbørnehaver, er et afgørende brud. Derfor vil jeg gerne sige helt klart fra Enhedslistens side, at efter et valg når vi har et nyt flertal, vil vi lave det her om, hvis det skulle blive gennemført af det nuværende flertal.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til fru Line Barfod. Så er det fru Tove Videbæk.

Tove Videbæk (KD):

L 207 vil give forældre bedre mulighed for frit valg af dagtilbud til deres børn og give mulighed for, at større børn og unge kan deltage i klubtilbud i klubber, der ligger i andre kommuner end deres egen.

Kristendemokraterne er positive over for, at private leverandører kan oprette og drive dagtilbud som selvejende institutioner eller puljeordninger eller parallelt med friskoler. Vi vil gerne give flere valgmuligheder til forældre, og vi vil gerne lade pengene følge barnet. Men vi er bestemt ikke for, at de skal mulighed for at trække et overskud ud af daginstitutionen.

Hos Kristendemokraterne mener vi, at både det kommunale tilskud og forældrenes betaling til dagpasning naturligvis skal bruges til selve formålet, altså til børnepasning. Et eventuelt overskud mener vi lige så naturligt skal gå til alt det, der har med dagpasningen at gøre. Det kan være renovering af lokaler og legeplads, indkøb af nye legeredskaber, bedre sikkerhed, udflugter og meget mere, altså til bedre kvalitet i dagpasningen for børnene, som det drejer sig om.

Vi kan ikke støtte et forslag om, at der skal trækkes penge ud af en dagpasning. Det skurrer simpelt hen i vores ører. Vi mener ikke, at private leverandører behøver at have et økonomisk incitament til at gå ind på markedet på dagtilbudsydelser. Incitamentet for at oprette dagpasningstilbud skal simpelt hen ikke være økonomisk.

Men der er dog mange gode elementer i det her forslag, som vi absolut er positive over for. Vi er positive over for, at det bliver lettere for andre end kommunen at oprette dagpasningstil-

bud. Vi er positive over for, at kommunen skal fastsætte krav f.eks. vedrørende normering, fysiske rammer, krav til uddannelse, krav om, at institutionen skal modtage elever, stille praktikpladser til rådighed osv. osv. Det nærmer sig næsten det forslag, som Kristendemokraterne har fremsat vedrørende miljølov for børn eller minimumskrav til forholdene i dagpasningstilbud for børn, og det synes vi er en rigtig god ting.

Kl. 20.10

Vi er også positive over for, at den private institution har krav på at blive godkendt, hvis den lever op til diverse almindelige krav samt de kommunalt fastsatte godkendelseskriterier. Disse godkendelseskriterier skal tage udgangspunkt i de generelle krav til kommunens egne institutioner, det vil sige, at kommunen ikke kan have et sæt krav for de kommunale og et andet måske skrapere eller slappere sæt krav for private institutioner, og det synes jeg jo er en slags beskyttelse for alle parter, især for børnene.

Kommunen kan i øvrigt ikke afvise at godkende en privat institution, hvis kommunen f.eks. ikke mener, at der er brug for den. Og kommunen skal gennem løbende tilsyn med private institutioner sikre, at de lever op til de centrale og kommunale kriterier, så det er alt sammen godt. Det er vi positive over for.

Tilskuddene vil blive givet efter en slags pengene følger barnet-model, og denne model er vi hos Kristendemokraterne faktisk varme på. Vi håber på et tidspunkt, at modellen også bliver udstrakt til, at pengene følger barnet hele vejen, også selv om det bliver passet hjemme hos mor og far, uanset hvem der passer barnet derhjemme.

En anden del af forslaget drejer sig om, at større børn og unge kan deltage i klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud over kommunegrænserne. Det er vi positive over for, for der kan være forhold og situationer, der tilsiger, at det vil være godt for de større børn og unge at være sammen med andre, f.eks. hvis de har været udsat for mobning eller lignende ting der, hvor de bor. Det kan også være, at der ikke findes de rette tilbud til dem i den kommune, de bor i. Så den her del af forslaget er vi også positive over for.

Så for os ser situationen sådan ud, at vi kan støtte 75 pct. af forslaget, og de resterende 25 pct., altså dem, der indeholder forslaget om at tjene penge på børnepasning og trække et over-

skud ud af institutionen, kan vi absolut og under ingen omstændigheder støtte.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Et enkelt spørgsmål til fru Tove Videbæk efter gennemgangen af plusser og minusser. Det er jo sådan, at når man så skal træffe en beslutning til sin tid, så må der være nogle ting, der er helt afgørende for, om man kan stemme for eller imod. Jeg vil bare spørge, om jeg forstod fru Tove Videbæk rigtigt, når hun siger, at hvis det er et forslag, hvor pengene skal kunne trækkes ud, så stemmer Kristendemokraterne under ingen omstændigheder for sådan et forslag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Hr. Villy Søvnald har forstået det helt korrekt. Vi kan ikke stemme for et forslag, som går ud på, at der skal tjenes penge på at passe børn, at der skal trækkes penge ud af en daginstitution. Vi mener, at pengene, som går ind i daginstitutionen, både fra kommunen, fra forældre og eventuelt også fra anden side skal gå til dagpasning.

Og hvis man får rigeligt ind, så må vi altså opkvalificere, så må vi renovere, så skal der bare gøres noget ekstra for børnene for de penge. De skal absolut ikke ud og gøre nogen rigere.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det har jo virkelig været en debat, hvor automatinvesteringen er blevet slået til, og jeg må da også indrømme i højere grad, end jeg havde regnet med, for nu var det jo meget forudsigeligt, hvordan partierne havde positioneret sig, men stadig væk må jeg sige, at jeg synes, at ordførertalerne har været præget af stivnakkethed og fordomme, jeg ikke havde forestillet mig.

Jeg forstår faktisk ikke efter den her debat, hvordan det her Folketing kan leve med, at vi har private sygeplejevikarbureauer, der tjener penge på det og tager ud og hjælper ved store operationer. Jeg forstår heller ikke, hvordan vi efter den her debat kan acceptere, at der er private tandlægepraksis, hvor man tjener penge på at behandle folk for forskellige tandsygdomme.

Jeg forstår heller ikke, hvordan man kan acceptere, at der er private fertilitetsklinikker, der hjælper folk med at få børn. Nå jo, jeg forstår egentlig godt, hvorfor man har tilladt, at de må være der og være private, for de kunne måske bidrage med noget, men jeg forstår ikke, hvorfor man har tilladt, at de må tjene penge.

Derfor synes jeg, vi har haft en debat, der har kørt meget på følelser og fordomme og mindre på fornuft, og jeg vil da godt starte med den socialdemokratiske ordfører, der havde en nærmest hadsk tone. For en ting er jo, at man kan være imod et forslag, og så kan man stille og roligt sige hvorfor, men her var der nærmest dirrende had imod det her og mod muligheden for at kunne trække penge ud.

Kl. 20.15

Jeg har ikke noget imod, at folk tjener penge, bare de gør deres arbejde godt og ordentligt, og jeg mener, at vi her har lavet et lovforslag, hvor der er sat nogle klare regler op for, hvordan man skal agere, hvis man vil ind og have med det her område at gøre. Så skal man nemlig leve op til præcis de samme krav, som gælder i den kommune, hvor man har tænkt at etablere sig.

Så må jeg sige, at det er meget, meget skuffende, at der egentlig ikke er nogen, der har taget den debat op, at mangfoldigheden på dagtilbudsområdet er ved at gå fløjten. Man har meget fremhævet alle de selvejende institutioner, vi har, og dertil må jeg sige, at det desværre går rigtig hurtigt ned ad bakke med hensyn til udbuddet af dem, for de er ved at blive lukket ud. Det er jo klart, at det er dem, kommunerne lukker nu, hvor børnetallet falder; så er det noget nemmere at opsigte driftsoverenskomsten med sådan et stedbarn end at lukke en kommunal institution.

Det troede jeg egentlig ikke at fru Sandy Brinck havde tænkt over, men jeg blev da fuldstændig rystet over, at fru Sandy Brinck så begynder at beskyldte de selvejende institutioner for at ville gå over i denne her ordning for at tjene penge. Nej, de kan blive tvunget over i denne her ordning, det er faktisk deres redningsplanke, fordi de bliver lukket rundtomkring.

Jeg står her med en artikel fra JydskeVestkysten, hvor der står: Regeringen kan redde Regnbuen, og det er, fordi Sønderborg Kommune er ved at lukke de selvejende institutioner. Der er seks, og de skal slås sammen, og to af dem skal lukkes. De kan fortsætte, hvis vi vedtager det her lovforslag, for så er det forældrene, der bestemmer, hvilken daginstitution de vil opskrive deres børn til, og det har intet med profit at gøre.

Det kan godt være, der er nogle, der er dygtige til at drive dagtilbud, så de kan tjene et eller andet på det, og hvad så? Tænk, at det skal være så stort et problem. Jeg synes simpelt hen, det er så hyklerisk og så laveste fællesnævneragtigt, at man ikke kan se, at det her faktisk er med til at

sikre den mangfoldighed, der er brug for, for at forældrene kan få de gode valg, træffe de gode valg, som de mener er bedst for deres børn.

Her handler det netop om, hvis vi tager eksemplet fra Sønderborg, at man vil slå nogle institutioner sammen, så man går fra at have nogle små institutioner til at få nogle store. Der er jo mange, der synes, der er en kvalitet i, at der er nogle små institutioner, men der kan jeg så forstå, at det er der mange der har noget imod skulle være muligt.

Jeg mener, det skal være muligt at trække et overskud ud, for hvis nogle kan lave et tilbud, der er på et fint og højt niveau og samtidig kan tjene penge på det, så må de da have lov til det, hvis det kan være et incitament, og hvis det er noget, forældrene gerne vil bruge, hvis det faktisk er noget, der er efterspurgt. Jeg kan simpelt hen ikke se problemet.

Fru Sandy Brinck nævnte også, at de selvejende sikkert vil gå over i denne her institution, for så vil de blive mødt med færre krav. Nej, det vil de ikke. De skal præcis leve op til de krav, der er i den kommune, de har tænkt sig at etablere sig i. Og det er jo ikke et krav, at man skal kunne tjene penge, det kan man så sige kunne være en fordel, hvis de er rigtig, rigtig dygtige til at drive institutionen, men ellers er det jo ikke sådan, at der er færre krav. Der skal jo også være pædagogiske læreplaner, som De Radikale nævnte, og det var så en del af årsagen til, at de var imod. Og der skal bygningsmæssigt og normeringsmæssigt være præcis de samme krav, som der bliver stillet til de kommunale institutioner, så det er noget værre vrøvl.

Så var fru Sandy Brinck inde på at kritisere, at man ikke havde taget højde for og præciseret godt nok, at der skulle gives søskende- og fripladstilskud, og det skal der selvfølgelig. Det står klart i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg vil meget gerne præcisere det, hvis man synes, det er for løst, at der står, at jeg får en bemyndigelse. Men der er da ingen, der kan være i tvivl om, at intentionen med lovforslaget er, at det skal man have, præcis som man har inden for det offentlige. Det vil jeg da gerne slå fast her fra talerstolen, at det vil der ikke være tvivl om. Men nu kan jeg forstå, at jeg får en masse skriftlige spørgsmål, og så får jeg også mulighed for at præcisere det på skrift, også hvis man er i tvivl om, i hvilken hjemmel det skal være.

Så er der også flere, der er inde på det med velstillede forældre, og man forestiller sig, at der vil blive etableret dagpasningstilbud med, for at

bruge fru Sandy Brincks ord, himmelhøje priser. Jamen lige nu har vi en debat, hvor selv velstillede forældre synes, at når vi når op på, at en vuggestueplads koster 3.600 kr., så er det mange penge. Hvis der er nogen, der tror, at danske forældre er parate til at tage den virkelig store tegnebog frem og betale himmelhøje priser, så kan man godt tro om igen.

Kl. 20.20

Men det er da o.k., at man bygger det skræmmebillede op og tror, vi får sådan nogle luksusinstitutioner, jeg ved ikke, hvilket prisleje man forestiller sig, at de her himmelhøje priser vil lægge sig på, måske 16.000 om måneden.

Sådan tror jeg selvfølgelig ikke det vil blive. Jeg tror meget, at vi vil se, at de, der etablerer sig, vil være folk med en god idé, det vil f.eks. være folk, der bor i en kommune, der har besluttet sig for, at de tilbyder dagpleje, når vi taler om 0-3-årige, og ikke vuggestue. Så vil der være nogle forældre, der synes, at de hellere vil have det vuggestuetilbud, for det er godt, at flere børn går sammen, det giver bedre muligheder for at tage på tur og opleve ting.

Så er det her jo en ny måde at kunne etablere sig på, og det kan man nok gøre inden for overskuelige økonomiske rammer. Og igen det her med selvejende menighedsbørnehaver, og hvad ved jeg, der lige nu er ved at blive lukket, de har så mulighed for at fortsætte.

Så jeg tror simpelt hen ikke på, at vi vil få himmelhøje priser for pasning, for det vil danske forældre ikke betale. Det siger sig selv, og det regulerer sig selv. Det vil vi ikke. Hvorfor skulle man være så dum at betale himmelhøje priser for et tilbud, når vi kan se, at kommunen har et, der er ganske godt og til en meget, meget lavere pris? Derfor tror jeg meget, det kommer til at være holdninger, gode ideer, placeringer, der er afgørende for, at private vil etablere sig efter den her lov.

Til Dansk Folkeparti vil jeg sige tak for en positiv modtagelse, for jeg er fuldstændig enig i det syn, fru Pia Kristensen havde på mange af tingene, hvor fru Pia Kristensen også siger, at der skal være mulighed for mangfoldighed, og fru Pia Kristensen har også en tro på, at danske forældre godt selv kan finde ud af, hvad der er bedst for deres børn, og det synes jeg jo må være bærende, når vi har den her diskussion.

Jeg kan så forstå, at fru Pia Kristensen mener, at der er mange knaster, og det er også et tungt lovforslag. Jeg glæder mig til at få knasterne præsenteret og svare på dem, når vi når til ud-

valgsbehandlingen, for så kan vi få diskuteret, hvad der er tvivl om, og få præciseret de ting, som man måtte være i tvivl om.

Igen vil jeg sige her, at der selvfølgelig er lagt op til, at man skulle kunne få friplads, hvis man vælger en af de nye etablerede institutioner. Så brugte fru Pia Kristensen vendingen, at det var vigtigt for hende, at man kunne få friplads til børn, der skulle i de her fine nye institutioner. Der tror jeg igen lidt, at vi har for høje tanker om, hvad det er, der kommer, for for det første tror jeg, at det vil være nogle af dem, der er her allerede i dag, men som er ved at blive lukket, og dernæst tror jeg som sagt, at det i høj grad vil være rigtig aktive, engagerede forældre, der vil prøve at etablere nogle gode tilbud.

Så var der hr. Villy Søvnald, og jeg var ikke overrasket over hr. Villy Søvnalds ordførertale, vi er også mødtes hernede i onsdagsspørgetiden og har diskuteret de her ting allerede.

Jeg synes, det er fint, at vi diskuterer de norske erfaringer, det skal vi også, det er vigtigt, at vi kigger til udlandet, når vi skal vedtage sådan en ny lov her i Danmark. Noget af det, vi har taget højde for, er jo netop, at vi siger, at der skal være plads til alle børn i de her daginstitutioner. Derfor er det også lavet sådan, at der skal være plads til handicappede børn, og hvis der er behov for ekstra pædagogisk støtte til et sådant barn, er det muligt at få det med over i den private institution.

Så der er taget højde for nogle af de norske erfaringer, for jeg synes også, det er vigtigt, at børnene oplever mangfoldighed, og vi ikke får snævre, ensrettede institutioner mere, end vi har i dag, for det har vi jo allerede. Som nogle ordførere har været inde på, kommer det også an på, hvilket kvarter man bor i, så den lidt lyserøde drøm om, at det hele er så mangfoldigt og fantastisk i dag, er jo ikke virkeligheden. Så der er mulighed for at få støttepædagog med over i et privat tilbud.

Så bliver jeg nødt til at gentage det, jeg også sagde hin onsdag, da vi stod over for hinanden i Folketingssalen, at jeg ikke kan forstå, at hr. Villy Søvnald har noget imod, at folk helt frivilligt betaler mere for et dagtilbud, altså for en institutionsplads, som de selv har valgt. Hvis de selv har valgt det og de selv vil det, hvad er så problemet?

Kl. 20.25

Jeg forstår det virkelig ikke, men nu har jeg set, at hr. Villy Søvnald har meldt sig, så det kan være, at jeg får et lille hint om, hvad problemet

er, for der er jo stadig væk kommunale pladser, der holder sig inden for de 30 pct. eller 33 pct. i forældrebetalingen.

Så gik hr. Villy Søvnald også lidt i selvsving, mener jeg, og sagde noget med, at regeringen var i gang med at forringe kvaliteten inden for pasningsområdet, og det var det her lovforslag virkelig en indikation på. Det er jo lige præcis modsat. Hvis ikke vi udvikler det her område og hele tiden forsøger at gå nye veje, så vi også kan få nogle til at anvise nye veje, så bliver kvaliteten netop forringet.

Så er der ikke noget spejl at spejle sig i og prøve at se, om man kunne gøre det på en anden og bedre måde, fordi der ikke er mulighed for dem, der står med brandgode ideer, til at etablere sig, fordi det er svært at få en driftsoverenskomst med en kommune. Det synes jeg ikke har præget debatten ret meget, men det er det. Derfor mener jeg, at det her vil være med til at højne kvaliteten.

Til Enhedslisten vil jeg godt sige, at jeg undskylder den korte høringstid. Det er ikke noget ønske om at sætte rekord. Men det er jo sådan, at når vi nærmer os, så skal lovforslagene frem. Derfor vil jeg også meget gerne bidrage til, at vi forlænger høringen under udvalgsbehandlingen, sådan at organisationer, der ikke synes, at de har haft tid nok, fortsat kan sende ind, og at vi kommenterer og sender ud til udvalget.

Jeg ved godt, at det er en halv løsning, og det kunne være bedre, men nu prøver vi at gøre det så godt, vi kan, for jeg er da også interesseret i at få bedst mulige og kvalificerede indlæg for og imod det her forslag.

Så vil jeg også sige, som fru Sandy Brinck også var lidt inde på i forbindelse med fru Line Barfod, at for ISS tror jeg ikke, at det her har noget som helst med penge at gøre. Årsagen til, at det gik skævt i Assens, hvor man kom ind, var netop, at ISS ville arbejde efter nogle specielle pædagogiske metoder, og det mente de, at alle daginstitutionerne i Assens skulle arbejde efter. Man kunne nemlig godt have sådan lidt mere metodefrihed i kommunen, og det var derfor, det gik galt.

Men det korte af det lange er, at de uklarheder, der er, som fru Line Barfod også var inde på, selvfølgelig skal ryddes af vejen, selv om jeg dog ikke tror, at fru Line Barfod, selv om hun får stillet mange spørgsmål, vil ende med at stemme for det her. Men vi svarer selvfølgelig gerne.

Jeg siger tak til Kristendemokraterne for det positive indlæg og overordnede positive hold-

ning til lovforslaget og har selvfølgelig noteret mig, at man er imod at kunne trække penge ud. Jeg synes lidt, det er noget pjat, for jeg synes, man ser spøgelse, men den debat må vi jo tage i udvalget under behandlingen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ja, og det udløste nogle korte bemærkninger.
Først fru Sandy Brinck.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hvis det kan glæde ministeren, så tror jeg, at vi bliver enige om en ting under den her behandling, nemlig at de nuværende private pasningsordninger er tvunget over under en ny lovgivning, og der er faktisk et problem der. Det er jeg fuldstændig enig med ministeren i. Og hvad er det lige, der gør, at man er så presset ude i den kommunale verden, at man lukker ned? Det er jo besparelser. Så det var en måde, man kunne løse det problem på, hvis det er for at redde de nuværende private dagpasningstilbud.

En anden måde at løse det på er jo et af de punkter, som ministeren har i lovforslaget, nemlig etableringsretten. Hvis det var det, der var ministerens store hjertesag, så var det det ene punkt, ministeren skulle have fremsat lovforslag om. Så enkelt er det.

Så kan jeg forstå, at ministeren mener, at det alt sammen udligner sig selv, og at der ikke er færre krav til den her slags institutioner end til de øvrige. Der vil jeg så bare bede ministeren om at fortælle mig, om det ikke er korrekt, at der ikke er noget loft over forældrebetalingen. Det er da et krav mindre, et ret væsentligt krav. Og da ministeren mener, at det ikke betyder noget og det nok skal udligne sig, og at forældre ikke vil betale mere end højst nødvendigt, fjerner ministeren så også loftet på forældrebetalingen for andre daginstitutioner?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Først vil jeg sige, at hvis vi nu bare gav los og kommunerne fik en hel masse penge, tror fru Sandy Brinck så, at man så ville opretholde alle dagtilbud, på trods af at børnene forsvinder over i folkeskolen og årgangene bliver mindre? Hvis fru Sandy Brinck tror, at man vil agere sådan i kommunerne, så tror jeg godt, at fru Sandy Brinck kan tænke om igen. Selvfølgelig vil man ikke det. Man lukker dagtilbud nu, fordi der kommer nogle mindre årgange, og det er jo så-

dan set meget fornuftigt. Det, jeg mener, er så, at forældrene i højere grad skal have lov til at bestemme, hvilke institutioner der skal lukkes. Det skal være dem, der er dårlige, og som der ikke er stor forældresøgning til, men sådan er det ikke i dag.

Kl. 20.30

Så vil jeg sige, at en selvejende institution har da ikke nogen interesse i at hæve prisen voldsomt for at kunne tjene en masse penge; det har de ingen interesse i, for så mister de da de forældre, de har, som de er glade for samarbejdet med, og hvor de er glade for børnene. Dette er deres eksistensgrundlag. De har ikke tjent penge før, hvorfor skulle de pludselig få lyst til det nu? Altså det er en utopi.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ikke desto mindre er det sådan en utopi, der er sket i Norge.

Jeg ville også spørge om noget helt andet. Jeg vil bede ministeren om at bekræfte, at hvis det her lovforslag bliver vedtaget, vil den adfærd, som Tvind havde på skoleområdet, nemlig at bruge skolerne til pengemaskiner, være fuldstændig legal på daginstitutionsområdet.

Så vil jeg blot endnu en gang tage bare et lille hjørne af den diskussion om kommunernes økonomi op med ministeren. Vi har haft den adskillige gange, men jeg synes, at det er værd at gøre opmærksom på, at det kan godt være, at børnetallet er faldende, men der er ikke færre børn i daginstitutionerne, og det er vel dér, humlen ligger.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu synes jeg jo ikke, at vi skal gå i panik, fordi nogle har misbrugt en lovgivning engang, og her taler vi om Tvind, og ikke turde foretage os noget nyt på det her område, ikke have tillid til, at andre mennesker godt kan opføre sig ordentligt. Det vil jeg bare sige at jeg har tillid til, indtil det modsatte er bevist.

Vi skal selvfølgelig være opmærksomme på, at der ikke kommer nogen ind, der fuldstændig misbruger det her. Det tror jeg så igen ikke, for det er jo brugerstyret, og det er kommunerne, der godkender de institutioner, der skal ind i kommunen. De skal oven i købet erlægge 30.000 kr., eller det har man mulighed for at kræve, sådan at man holder useriøse ude. Jeg vil selvfølgelig ikke udelukke, at det ville kunne opstå,

men jeg synes altså ikke, at vi skal ødelægge alle gode initiativer, fordi der én gang er sket noget meget trist og sørgeligt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes, det er vigtigt at spille med åbne kort i en diskussion om noget, der har så lang rækkevidde.

Socialministeren siger, at hun vil løse to problemer. Det ene er en forældregruppe, der gerne vil etablere en daginstitution. Det andet er Sønderborg Kommune, en borgerligt regeret kommune med en Venstreborgmester, der lukker for mange af de private pasningstilbud. Så spørger jeg: Kan ministeren ikke løse begge problemer, samtidig med at hun fastholder et loft over forældrebetalingen, og samtidig med at det fastholdes, at der ikke må trækkes penge ud af daginstitutionerne?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jo, det kunne jeg godt, men jeg synes også, at det kunne være interessant at se, om der kom nogle ind, som havde lyst til at drive dagtilbud på en anden måde, end vi er vant til. Det kunne godt være med en forretningsmæssig metode, det har jeg ikke noget imod, bare det er et forsvarligt, godt tilbud, som forældrene gerne vil benytte sig af. Hvis de kan tjene nogle penge på det, har jeg den observans, at de skal have lov til det.

Det er derfor, at jeg giver denne mulighed, for så holder jeg ikke nogen ude. Jeg synes ikke, at det er en ministers opgave at lave en lovgivning, der holder nogle ude, som laver et godt, ordentligt tilbud. Vi har jo sat nogle rammer op i det her lovforslag, som gør, at man ikke kan misbruge det, at man ikke bare sådan kan knalde nogle bygninger op og sige: Værsgo, ind med jer 500 børn, og så har vi to pædagoger. Det kan jo ikke lade sig gøre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søvnal, sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Tak for svaret, hvormed ministeren jo bekræftede, at det her ikke er gjort af hensyn til Sønderborg Kommune, det har ikke noget som helst med det at gøre, og det er ikke gjort af hensyn til forældregrupper, der gerne vil etablere en dag-

institution. Det her er gjort af hensyn til dem, der gerne vil tjene penge, fair nok.

Så mener jeg også, at vi står ved de reelle skillelinjer i den her debat, at regeringspartierne har et ønske om, at der skal tjenes penge på børnene. Det er det korte af det lange og hensigten med det her forslag, og jeg vil bare kvittere for ærligheden i debatten.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes, det er så morsomt, at hr. Villy Søvnal prøver at lave sådan et skræmmebillede, som om jeg skulle stå og have det meget dårligt og undskyldte, at der er nogle, der tjener penge på at passe børn. Det har jeg ikke, og det her er lavet for at tage højde for, at der er plads til de selvejende institutioner.

Men jeg vil mere end det. Der skal også være mulighed for andre typer institutioner end de selvejende. Det er i høj grad lavet, fordi jeg ser, at mangfoldigheden er ved at forsvinde. Men jeg går altså ikke med dukket nakke og har det dårligt over, at jeg nu lægger op til, at der skal være en mulighed for, at de, der vil, og de, der kan, kan tjene penge.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg kunne ikke rigtig høre fra ministerens side, at der ville blive plads til andre børn end de velstillede børn og så de handicappede. Hvordan med den sociale rummelighed? Nu var det de handicappede børn, der blev nævnt i denne her sammenhæng, og det er vel næppe nogen fortællelse, men hvordan med den sociale rummelighed? Det forholdt ministeren sig ikke rigtig til.

Så ville jeg gerne høre lidt om hele den problematik, der handler om de kommuner, der stadig væk ikke har pasningsgaranti, og hvor forældre kan blive tvunget over i institutioner, som de i virkeligheden ikke har råd til, fordi der ikke er tilstrækkelig mange tilbud.

Kl. 20.35

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu tog jeg ikke det med den sociale rummelighed op, fordi jeg, da jeg var inde og kommentere den socialdemokratiske ordførers indlæg, præciserede, at der vil blive mulighed for friplads. Det gør jo, at også socialt dårligt stillede kan bruge private dagtilbud. Derfor har jeg taget det op.

Derudover har jeg også flere gange været inde på, at jeg ikke har den tro, som andre har, på, at der nu vil komme nogle meget dyre, fine luksusunstitutioner. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at meget af det her vil være drevet af holdninger, eller fordi man synes, at der er en mangel i tilbuddene der, hvor man bor, fordi der måske sættes ensidigt fra kommunens side på en bestemt type tilbud. Så jeg har bestemt en forventning om, at de her nye institutioner også vil blive meget rummelige.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo rart, at ministeren har meldt klart ud, at hvis det, man ønskede, var at redde de selvejende institutioner, kunne man gøre det ved f.eks. at sikre etableringsretten, men at det egentlig ikke er det, ministeren er mest optaget af. Det, ministeren er mest optaget af, er, at man skal kunne få lov til at tjene penge på området.

Bare lige for at præcisere det, der ligger hos ministeren, har vi gentagne gange i Socialudvalget prøvet at rejse problemet med, at kommunerne lukker nogle af de selvejende institutioner, fordi kommunernes økonomi er så trængt, men det har overhovedet ikke været til at få ørenlyd hos regeringspartierne for, at det var et problem, hvor der skulle gøres noget for at løse det. Derfor undrer det mig lidt, at ministeren nu er så optaget af det, men det er selvfølgelig rart at have noget at pynte sig med.

Jeg skal bare høre, om ministeren mener, at det er et frit valg, om man vil sætte sit barn i den ene eller den anden institution, hvis man bor et sted, hvor der kun er ganske få pladser, og dermed ikke er en mangfoldighed af institutioner at vælge imellem.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej, jeg er ikke mest optaget af, at folk skal kunne tjene penge på at passe børn. Men det er et element i det her lovforslag blandt mange andre elementer. At fru Line Barfod så prøver at sætte en vinkel på, hvad jeg mener, er så en anden ting.

Jeg er generelt meget optaget af, at vi får mangfoldighed. Det, der er hele ideen med det her lovforslag, er, at vi ikke bare skal se en ensretning af nogle kommunale tilbud, der ligner hinanden meget. Jeg synes, at der skal være plads til, at private, forældre, foreninger, frivillige, men også virksomheder, hvis de har lyst,

skal kunne komme ind på det her marked. Det er det, det går ud på.

Ligesom det er et problem, hvis der kun er kommunale institutioner, er det da også et stort problem, hvis der kun er private institutioner i et område. Det er jeg da fuldstændig enig i, og det skal vi prøve at undgå. Det vil da også være dårligt af en kommune at etablere sig på den måde, præcis som det er dårligt ensidigt at sætte på puljeordninger. Jeg mener, at mangfoldigheden skal være der.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod, sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det lyder jo så fint alt det, ministeren siger med mangfoldighed og de mange forskellige muligheder, der skal være. I dag er der jo et utal af muligheder for at etablere institutioner på forskellige vis. Det, der er problemet for forældrene, er jo i høj grad, om de har muligheden for at vælge nogle gode institutioner for deres børn, om man arbejder på at sikre, at kvaliteten bliver i orden, eller om man bare siger til dem: Jamen så kan I jo bare oprette noget og betale noget mere.

Det, vi risikerer med hele strukturreformen og kommunesammenlægninger osv., er vel også, at man fra kommunernes side vil sige, at man nedlægger de kommunale institutioner, og så risikerer vi, at forældrene bliver tvunget ud i at oprette private institutioner, ligesom vi ser på skoleområdet, og at vi dermed får den yderligere opsplittning på børneområdet, som vi også ser på skoleområdet.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er da en udvikling, som vi skal være meget opmærksomme på, og det vil være trist, hvis det bliver sådan, for jeg mener, at mangfoldigheden skal være der. Der skal være gode kommunale tilbud, og der skal gerne være de her forskelligartede tilbud. Derfor mener jeg også, at det scenarie, fru Line Barfod tegner, vil være et problem, hvis det blev virkeligheden, for det er da meningen, at man skal have lov til at vælge.

Så siger fru Line Barfod, at der allerede i dag er et utal af muligheder. Ja, men de er jo så også begrænsede. Det er sådan, at hvis en virksomhed vil oprette en virksomhedsbørnehave for de ansatte, så går kommunen ind og reserverer et

vist antal pladser, som kan blive brugt af andre. Det kan være en barriere. Jeg tror, at det måske er derfor, at vi f.eks. ikke har flere virksomhedsbørnehaver, hvilket jeg ellers synes er en god idé. Her bliver det med det her forslag mere frit at etablere sig.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 20.40

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 139:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af reel valgfrihed for børnefamilierne gennem garanti for pasningstilbud til børn over 6 måneder.

Af Lotte Bundsgaard (S), Villy Søvnald (SF), Margrethe Vestager (RV) og Line Barfod (EL). (Fremsat 9/3 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som alle ved, er jeg en varm tilhænger af, at forældre i alle kommuner skal være sikret pasning til deres barn, når barnet bliver 6 måneder. En sikkerhed for, at man kan få passet sit barn, når der er brug for det, giver forældrene langt bedre vilkår med hensyn til, hvornår det passer ind i netop deres familieliv eller arbejdssituation at genoptage arbejdet efter endt barselsperiode og også i andre situationer.

Næsten alle kommuner har da også indset, at andet ikke kan svare sig. Der er kun 21 kommuner, som ikke har indført pasningsgaranti på 6 måneder, så man må sige, at den tidligere regerings strategi har virket. Det vil sige en frivillig

pasningsgaranti for kommunerne og med mulighed for at tage 3 pct. mere i forældrebetaling. Det har faktisk været en meget god cocktail.

Som forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til beslutningsforslaget, prioriterer regeringen, at der skal gøres en indsats for at forbedre børnefamiliernes vilkår. Derfor har regeringen nedsat et tværministerielt udvalg, som skal vurdere mulighederne for at skabe nogle bedre rammer for, at børnefamilierne kan have et vel fungerende familieliv og arbejdsliv både til gavn for børnefamilierne og også for arbejdsmarkedet. Et af de temaer, der indgår i Børneudvalgets bruttoliste over forslag, der kan forbedre børnefamiliernes vilkår, er et forslag om en landsdækkende pasningsgaranti.

Som vi tidligere har sagt, ønsker regeringen, at forslaget om pasningsgaranti skal vurderes i den her sammenhæng og afviser beslutningsforslaget, for nu er vi jo i den situation, at der er andre forslag, som vi også ønsker fremmet, som der skal findes penge til. Det er det, vi sidder og diskuterer nu, og derfor kan vi ikke sige ja til det, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det undrer mig såre, for som socialministeren også selv var inde på, fremlagde socialministeren jo for pressen i Jyllands-Posten den 9. februar et idékatalog over, hvad man fra regeringens og socialministerens side godt kunne tænke sig at gøre for børnefamilierne, og der stod pasningsgaranti fuldstændig nagelfast som en af ministerens ideer.

Kort tid efter havde vi så et beslutningsforslag fra SF, hvor pasningsgaranti også indgik. Der var ministerens begrundelse for, at man ikke kunne støtte det, at beslutningsforslaget også indeholdt nogle andre elementer, som man så ikke brød sig om.

Derfor var det, at vi tænkte, at vi måtte fremsætte et forslag, som kun gik på pasningsgarantien, nemlig det, som vi på forhånd ved at ministeren gerne vil have. Så er det så, at jeg ikke forstår, hvorfor ministeren ikke siger: O.k., så er det det, vi gør.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg kan nu ikke forstå, at fru Sandy Brinck undrer sig, for jeg sagde faktisk præcis det samme som afslutning i mit svar på det andet beslutningsforslag.